

Dziś w prorocत्वach

Prześladowanie Chrześcijan

Tak jest, wszyscy, którzy chcą żyć pobożnie w Chrystusie Jezusie, prześladowanie znośić będą
- 2 Tym. 3:12.

Organizacja „Otwarte Drzwi” od dwóch dekad publikuje doroczny raport zatytułowany World Watch List (WWL), w którym wymienia najgorsze obszary na świecie od względem prześladowania Chrześcijan. Spośród 50 krajów profilowanych na przez tę organizację w 2016 roku pod kątem najgorszych prześladowań, w ponad połowie z nich sytuacja pogorszyła się w stosunku do roku 2015. Według analityków WWL, sytuacja ta odzwierciedla zwiększone prześladowania w jednej lub więcej z pięciu kluczowych sfer: życie prywatne, życie rodzinne, życie w społeczeństwie, życie narodowe oraz życie kościoła. Z drugiej strony, prześladowania mogą być zlekceważone lub przybrać formę utajoną w sytuacji, gdy dyskusja publiczna na ten temat zostanie zaniechana. Jak wyjaśnił dr Ronald Boyd-MacMillan, Dyrektor Badań w Open Doors International, „Możliwa jest sytuacja, gdy prześladowania staną się tak intensywne we wszystkich dziedzinach życia, że chrześcijanie będą bać się wspominać o swych przekonaniach (...) może się okazać, że poziom prześladowań obniży się, ponieważ (...) prześladowania zwykle są reakcją na aktywne ujawnianie swych przekonań”. World Watch List 2016 opublikował listę następujących trendów, jakie dały się zaobserwować w 2016 roku:

1) Rządy coraz bardziej obawiają się islamskiego ekstremizmu, w związku z czym przeciwdziałają jego rozwojowi albo przez (a) wspieranie postawy nacjonalistycznej jako przeciwwagi lub (b) zaostrzenie przepisów i zwiększenie nadzoru nad wszystkimi formami ekspresji religijnej.

2) „Uśpione” komórki - małe grupy terrorystów, które przenikają do organizacji opozycyjnych i pojawiają się w wielu dziedzinach życia.

3) W wielu krajach szerzy się bezprawie, podczas którego mniejszości są prześladowane przez większość. Główną przyczyną wzrostu radykalizmu w 2016 roku był rozwój islamskich, ekstremistycznych i samowładnych kalifatów, które rozszerzyły swe wpływy na arenie międzynarodowej. „Męczeństwo Chrześcijan i bezpośrednie, ukierunkowane ataki [wobec] nich nasiliły się do stopnia, którego jak sądzę nikt nie mógł przewidzieć”, powiedział rzecznik Otwartych Drzwi.

Muzułmanie na całym świecie radykalizują się z obawy, że ekstremiści mogą przejąć ich obszary. Poddając się tym trendom, reakcja grup rządzących kierowana jest strachem. Obszarami, na których najszybciej rozwijają się przejawy prześladowań, są Bliski Wschód, Afryka i Azja Środkowa.

Trzy kraje gdzie prześladowania są najgorsze

Korea Północna od czternastu lat zajmuje czołowe miejsce na czele listy WWL (patrz tabela). Niepodzielnie panując nad 24,5 mln mieszkańców, Kim Dzong Un nadal konsoliduje swoją władzę. Na horyzoncie nie widać żadnych zmian lub poprawy sytuacji. W październiku 2015 roku miały miejsce obchody 70. rocznicy rządzącej Partii Robotniczej Korei; po tym wydarzeniu szczególnie trudno jest określić wiarygodność wiadomości publikowanych przez ten kraj. Mniejszość chrześcijańska liczy tam sobie 300.000 osób i jest traktowana z lekceważeniem przez rząd. Powszechnym komentarzem ze strony władz pod ich adresem jest stwierdzenie, że chrześcijaństwo jest „opium dla ludu”; podobne komentarze dało się niegdyś słyszeć również w innych krajach komunistycznych.

Drugim krajem pod względem intensywności prześladowań Chrześcijan jest Irak. W tym kraju o 36 milionach mieszkańców naśladowcy Chrystusa żyli od dwóch tysięcy lat, jednak obecnie liczba ta zmierza do zera. Irak od wielu już lat zmaga się z niepewnością strukturalną, konfliktami i brakiem stabilizacji. Jego rząd jest niezdolny do egzekwowania prawa oraz zapewnienie choćby minimum bezpieczeństwa. Pół-autonomiczny region kurdyjski na północy i duże arabskie obszary na południu są krańcowo odmienne od siebie pod względem kulturowym i językowym. Większość zasobów ropy naftowej Iraku leży w pobliżu Kirkuku i Mosulu, na obszarach granicznych pomiędzy częścią kurdyjską i arabską. Są to jednocześnie jedne z najbardziej niebezpiecznych i brutalnych obszarów. Chrześcijanie znajdują się tam w krzyżowym ogniu dwóch stronnictw: z jednej strony problemy stwarzają Kurdowie, zaangażowani w uzyskanie szerszej autonomii, a z drugiej strony islamscy radykałowie dokonujący czystek religijnych przy pomocy grup terrorystycznych w celu utworzenia kraju jednolicie islamskiego.

Na trzecim miejscu znalazła się mało znana Erytrea, państwo na północ od Etiopii, zamieszkiwane przez ok. 6,7 mln ludzi, z czego jedna trzecia to Chrześcijanie. Tamtejsza władza jest absolutnie autorytarna i nietolerancyjna wobec jakichkolwiek form stowarzyszania się, ruchów opozycyjnych i wolności wypowiedzi.

Organizacja Human Rigts Watch twierdzi, że poziom przestrzegania prawa człowieka przez rząd Erytrei jest niemal najgorszy na świecie. Państwo dąży do przejęcia kontroli nad wszystkimi instytucjami religijnymi, czego wyrazem jest złożenie z urzędu Patriarchy Kościoła Prawosławnego Erytrei, który od 2007 roku przebywał w areszcie domowym. Erytrea konsekwentnie wspiera również rozwój radykalnego Islamu w Afryce. Jest to również jedno z dwóch państw w Afryce oznaczonych przez amerykański Departament Stanu jako „kraj szczególnej troski” (CPC) z uwagi na poważne naruszenia wolności religijnej. Jest to również jedno z tych państw, które w znaczącym stopniu przyczyni się do wzrostu kryzysu imigracyjnego na świecie, przy czym jeden z uciekinierów stwierdził, że „kraj stał się niezdatny do zamieszkania”.

Spośród pięćdziesięciu krajów poddanych ocenie, listę zamykają „najlepsze z najgorszych” jak chodzi o prześladowania Chrześcijan, czyli Bahrajn, Niger i Oman.

Prawdziwe prześladowania Chrześcijan

Słownik Nelson's Bible Dictionary opisuje prześladowania jako „nienawiść i cierpienia, jakie wiążą się z głoszeniem Słowa Bożego i świętym życiem ludu Bożego w nieprzyjaznym świecie. Koncepcja ta jest podkreślana w wielu miejscach proroctw Starego Testamentu, a w szczególności w księdze Izajasza. Również Nowy Testament naucza, że lud Boży będzie przechodził prześladowania.”

Dzisiejsze prześladowania wobec określonych grup społecznych są haniebne według standardów praw człowieka. Lecz już Jezus ostrzegł, że Jego prawdziwi naśladowcy będą stawiani przed radami chłostani w synagogach (Mat. 10:17). Zapowiedział również, że „z mego powodu zawiodą was przed namiestników i królów, abyście złożyli świadectwo przed nimi i poganami” (Mat. 10:18) oraz „będziecie w nienawiści u wszystkich dla imienia mego” (Mat. 10:22). Świadectwo prześladowań i męczeństwa prawdziwych Chrześcijan na przestrzeni całego Wieku Ewangelii, potwierdziło wypełnienie się tego proroctwa.

Jezus sam cierpiał prześladowania (Jana 5:16, 11:47-53, 15:18-20, Mat. 27:2, 26-30). Po Pięćdziesiątnicy, również Apostołowie doznali podobnego prześladowania zarówno ze strony Żydów, jak i pogan. Powodem, dla którego spotykali się z taką reakcją było głoszenie wieści o Jezusie jako Mesjaszu i jedynym prawdziwym źródle zbawienia. Wyznawcy Jezusa byli aresztowani i bici za to, że opowiadali o Jego zmartwychwstaniu (Dzieje Ap. 4). Szczepan, diakon w zborze jerozolimskim, został zatrzymany, postawiony przed Sanhedrynem, a następnie ukamienowany (Dzieje Ap. 6:11-7:60). Saul, który później sam doświadczył prześladowań, gorliwie

zwalczał pierwszych Chrześcijan.

Cesarz rzymski Neron a następnie Dioklecjan podjęli próbę stłumienia rozwoju chrześcijaństwa. Ponad 20.000 Chrześcijan zginęło podczas panowania Dioklecjana. Kolejne prześladowania pojawiły się nie tylko ze strony władców, ale również frakcji chrześcijańskich znajdujących się u władzy. W okresie panowania papiestwa (539-1799 n.e.) każdy, kto ośmielił się sprzeciwić Kościołowi powszechnemu, musiał stawić czoła agresywnym i tragicznym w skutkach prześladowaniom (Dan. 7:25). Uważa się, że sam hiszpański inkwizytor Torquemada był odpowiedzialny za spalenie na stosie 10.220 osób które sprzeciwiały się papiestwu.

Apostoł Paweł napisał: „Tak jest, wszyscy, którzy chcą żyć pobożnie w Chrystusie Jezusie, prześladowanie znosić będą. Ludzie zaś źli i oszuści coraz bardziej brnąć będą w zło, błędząc sami i drugich w błąd wprowadzając” (2 Tym. 3:12-13). Pismo Święte zachęca prawdziwych naśladowców Chrystusa do znoszenia prześladowań (1 Piotra 3:14-17) i przyjmowania ich z radością (2 Kor. 12:10). Znaczenie wiary i cierpliwości podkreślone zostało w Liście do Hebrajczyków: „Bo jeszcze tylko mała chwila, a przyjdzie Ten, który ma przyjść, i nie będzie zwlekał; a sprawiedliwy mój z wiary żyć będzie; Lecz jeśli się cofnie, nie będzie dusza moja miała w nim upodobania. Lecz my nie jesteśmy z tych, którzy się cofają i giną, lecz z tych, którzy wierzą i zachowują duszę” (Hebr. 10:37-39).

Miłość do nieprzyjaciół

Jezus polecił swym naśladowcom, aby nie żywili urazy wobec swoich prześladowców. Co więcej, polecił im okazywać im miłość. „A Ja wam powiadam: Miłujcie nieprzyjaciół waszych i módlcie się za tych, którzy was prześladowają, abyście byli synami Ojca waszego, który jest w niebie, bo słońce jego wschodzi nad złymi i dobrymi i deszcz pada na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. (...) Bądźcie wy tedy doskonali, jak Ojciec wasz niebieski doskonały jest” (Mat. 5:44-45,48). Słowo „doskonali” zostało w tym miejscu przetłumaczone z greckiego słowa które znaczy „kompletny”, zarówno jak chodzi o rozwój, a także umysłowy i moralny charakter. Rozwój naszego charakteru nie będzie kompletny, o jeśli nie odpowiemy na prześladowania w sposób, jaki opisał Jezus. Apostoł Paweł polecił nam błogosławić tych, którzy nas prześladowują (Rzym. 12:14).

Z drugiej strony, Jezus nie zachęcał do szukania prześladowań i traktowania ich jako sposobu na sprawdzenie się (Mat. 10:16). „Nie powinniśmy czynić nic głupiego, nie powinniśmy wychodzić na ulice, aby wszczynać zamieszki. Mamy wykazywać się duchem zdrowego zmysłu – łagodnością, cichością, cierpliwością, braterską uprzejmością i miłością” (R5846).

Jeśli prześladowania spotkają naśladowcę Jezusa ze

względu na głoszenie prawdy Słowa Bożego w pełen miłości i budujący sposób, wówczas należy polegać na mocy Bożej, modląc się słowami Dawida: „Panie, Boże mój, u ciebie szukam schronienia, wybaw mnie od wszystkich prześladowców moich i ocal mnie” (Ps. 7:2). Św. Paweł mówi, że nic nie może nas oddzielić od miłości Chrystusowej – ani ucisk, ani prześladowanie, ani cierpienie (Rzym. 8:35-39). Nie wiemy, jakie nowe prześladowania pojawią się na świecie w miarę, jak obecny wiek zmierzać będzie ku końcowi. Starajmy się skupić na głoszeniu prawdy o zbawieniu dla wszystkich i cierpliwie wytrwać do końca.

Czołówka państw spośród 50 o najostrejszych prześla-

dowaniach

- 1 Korea Północna
- 2 Irak
- 3 Erytrea
- 4 Afganistan
- 5 Syria
- 6 Pakistan
- 7 Somalia
- 8 Sudan
- 9 Iran
- 10 Libia

Źródło: Open Doors World Watch List